

عنوان مقاله:

حاشیه نشینی یا آپاندیس شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا سرابندی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

سودابه سرابندی - گروه کامپیوتر، واحد زابل، دانشگاه آزاد اسلامی، زابل، ایران

علی درخشان - گروه شهرسازی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

عبدالسلام سپاهیان - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

جهان به سرعت در حال گسترش زندگی شهری است. سرعت رشد شهرنشینی در کشورهای در حال توسعه بیشتر از کشورهای توسعه یافته است. با رشد شتابان شهرنشینی بسیاری از مردم به علت نارسایی شیوه های تولید در روستاها و شهرهای کوچک، به شهرها و کلان شهرها مهاجرت کردند. این فرایند شیوه جدیدی از زندگی شهری را که عموماً با تراکم بیش از حد جمعیت، تعارض فرهنگی، بی ثباتی اجتماعی، بیکاری، مشاغل کاذب، خشونت، جرم، آلودگی برای آشوب و... همراه بود، در حاشیه بسیاری از شهرهای بزرگ فراهم آورد. رشد شتابان مهاجرت سبب شد ترکیب جمعیتی شهرها و استان های بزرگ حالت طبیعی خود را از دست دهد و شهرهای حاشیه ای به وجود آید. در این پژوهش به حاشیه نشینی علل و ویژگی ها، عوامل شکل دهنده، و همچنین بر تاثیر آن بر فضای شهری پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614450>

